

מסכת כלים

פרק כז

א. הַבָּגֶד מִטְפֵּמָא מְשׁוּם חַמְשָׁה יְשָׁמוֹת. הַשְּׁק, מְשׁוּם אֲרֶבֶעָה. הַעֲורָ, מְשׁוּם שֶׁלֶשֶׁה. הַעַזָּ, מְשׁוּם שְׁנַיִם. וּכְלֵי חֶרֶס, מְשׁוּם אֶחָד. כְּלֵי חֶרֶס מִטְפֵּמָא מְשׁוּם כְּלֵי קְבוּל. כֵּל שָׁאיָן לוֹ תּוֹךְ בּוֹכְלֵי חֶרֶס, אֵין לוֹ אֲחֻזָּים. מוֹסֵף עַלְיוֹ הַעַזָּ, שֶׁהוּא מִטְפֵּמָא מְשׁוּם מוֹשֵׁב. וְכֵן טְבָלָא שָׁאיָן לְהַלְזֵבֵז, בּוֹכְלֵי עַזָּ, טְמֵאָה, וּבּוֹכְלֵי חֶרֶס, טְהוֹרָה. מוֹסֵף עַלְיוֹ הַעֲורָ, שֶׁהוּא מִטְפֵּמָא מְשׁוּם אֲחָלִים. מוֹסֵף עַלְיוֹ הַשְּׁק, שֶׁהוּא מִטְפֵּמָא מְשׁוּם אֲרִיגָּה. מוֹסֵף עַלְיוֹ הַבָּגֶד, שֶׁהוּא מִטְפֵּמָא מְשׁוּם שֶׁלֶשׁ עַל שֶׁלֶשׁ:

ב. הַבָּגֶד מִטְפֵּמָא מְשׁוּם שֶׁלֶשֶׁה עַל שֶׁלֶשֶׁה, לְמִדְרָס, וּמְשׁוּם שֶׁלֶשׁ עַל שֶׁלֶשׁ לְטִמְאָה מִת. הַשְּׁק אֲרֶבֶעָה עַל אֲרֶבֶעָה, הַעֲורָ חַמְשָׁה עַל חַמְשָׁה, מִפְּזִ שְׁשָׁה עַל שְׁשָׁה, שְׁוֵינוּ לְמִדְרָס וּלְטִמְאָה מִת. רַבִּי מַאיָּר אוֹמֵר, הַשְּׁק שְׂנִירִיו אֲרֶבֶעָה, וְתַחַלְתָּנוּ מִשְׁגִּיאָמָר:

ג. הַעֲוֹשָׁה שְׁנַיִם מִן הַבָּגֶד וְאֶחָד מִן הַשְּׁק, שְׁלַשְׁפָנוּ מִן הַשְּׁק וְאֶחָד מִן הַעֲורָ, אֲרֶבֶעָה מִן הַעֲורָ, אֶחָד מִן הַמִּפְזִ, טְהוֹרָ. חַמְשָׁה מִן הַמִּפְזִ

וְאַחֵד מִן הָעֹר, אֶרְבָּעָה מִן הָעֹר וְאַחֵד מִן הַשָּׂק
וְאַחֵד מִן הַבָּגֶד, טְמֵא. זֶה הַכָּל, כֵּל שְׁחִיבָּר לוֹ מִן הַחֲמֹר מִמְּנוּ,
טְמֵא. מִן הַקְּלָל מִמְּנוּ, טְהוֹר:

ד. הַמְּקַצְּעַ מְכֻלָּם טְפַח עַל טְפַח, טְמֵא. מְשׁוֹלֵי הַקְּפָה טְפַח עַל טְפַח,
טְמֵא. מִצְדָּי הַקְּפָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן מַטְהָר. וְחַכּוּמִים אֲוֹמְרִים, הַמְּקַצְּעַ
טְפַח עַל טְפַח בְּכָל מִקּוֹם, טְמֵא:

ה. בְּלוּיִי נֶפֶה וּכְבָרָה שְׁהַתְּקִינוּ לִישִׁיבָה, רַבִּי עֲקִיבָּא מַטְמֵא,
וְחַכּוּמִים מַטְהָרִין עַד שִׁיקְצָע. כִּסְאָא נְשָׁל קָטָן שִׁיפְשָׁע לֹז רְגָלִים, אַף עַל
פִּי שְׁאַיִן בּוֹ גְּבָה טְפַח, טְמֵא. חַלּוֹק נְשָׁל קָטָן, רַבִּי אַלְיעָזָר אֲוֹמֵר, כֵּל
שְׁהָנָא. וְחַכּוּמִים אֲוֹמְרִים, עַד שִׁינְיָה בּוֹ כְּשֻׁעָור, וְגַמְדָּד כְּפּוֹל:

ו. אַלְוּ גַּמְדָּדִין כְּפּוֹלִין. אֶמְפָלִיא, וּפְמוֹלִינִיא, וּמְכֻנִּיסִים, וּכּוּבָע, וּכִיס
שְׁלָפְנִיא. וּמְטַלִּית שְׁטָלִיה עַל הַשְּׁפָה, אֵם פְּשָׁוֹטָה, גַּמְדָּדָת פְּשָׁוֹטָה,
וְאֵם כְּפּוֹלָה, גַּמְדָּדָת כְּפּוֹלָה:

ז. הַבָּגֶד שְׁאַרג בּוֹ שְׁלָשָׁה עַל שְׁלָשָׁה, וּגְטָמָא מִדְרָס, וְהַשְׁלִים עַלְיוֹ
אֶת כֵּל הַבָּגֶד, וְאַחֲרֵיכֶם נִטְלָה חֹוט אַחֵד מִתְחַלְתּוֹ, טְהוֹר מִן הַמִּדְרָס,
אֶבֶל טְמֵא מִגְעַן מִדְרָס. נִטְלָה חֹוט אַחֵד מִתְחַלְתּוֹ, וְאַחֲרֵיכֶם הַשְׁלִים
עַלְיוֹ אֶת כֵּל הַבָּגֶד, טְמֵא מִגְעַן מִדְרָס:

ה. וכן בגד שארג בו שלש על שלש, ונטמא טמא מות, והשלים עליו את כל הבגד, ולאחר כה נטל חוט אחד מתחלה, טהור מטמא מות, אבל טמא מגע טמא מות. נטל חוט אחד מתחלה, ולאחר כה השלים עליו את כל הבגד, טהור, מפני שאמרו, שלש על שלש שנתקמעט, טהור. אבל שלשה על שלשה שנתקמעט, אף על פי שטהור מזרים, טמא בכל הטעמות:

ט. סדין שהוא טמא מזרים, ועשוו וילו, טהור מן המזרים, אבל טמא מגע מזרים. אמר רבי יוסי, וכי באיזה מזרים נגע זה. אלא אם כן נגע בו הזב, טמא ב מגע הזב:

י. שלשה על שלשה שנתקלק, טהור מן המזרים, אבל טמא מגע מזרים. אמר רבי יוסי, וכי באיזה מזרים נגע זה. אלא אם כן נגע בו הזב, טמא מגע הזב:

יא. שלשה על שלשה, באשפות, בריא וצורה מלאה. בבית, או בריא או צורה מלאה. כמה מלאה יהא צורה, רביע. רבי יהודה אומר, בדקה. וחכמים אומרים, בגסה. אלו ואלו מתקונים להקל. רבי שעון אומר, שווים שלשה על שלשה באשפות לשלש על שלש:

בבית:

יב. **שֶׁלֶשׁ** **עַל** **שֶׁלֶשׁ** **שְׁבִקְרָעַ**, **אֵם** **נִתְנוֹ** **עַל** **הַכּוֹפָא** **וּבְשָׂרוֹ** **נוֹגֵעַ**
בְּכִסְאָ, **טָהֹרָ**, **וְאֵם** **לֹאָ**, **טָמָא**. **שֶׁלֶשׁ** **עַל** **שֶׁלֶשׁ** **שְׁגִמְהָה** **מִמְגָה** **חוּטָ**
אֶחָד, **אוֹ** **שְׁגִמְצָא** **בָּזְקָשָׁר**, **אוֹ** **שְׁנִי** **חוּטָן** **מִתְאִימָן**, **טָהֹרָה**. **שֶׁלֶשׁ**
עַל **שֶׁלֶשׁ** **שְׁהַשְׁלִיכָה** **בְּאֲשָׁפּוֹת**, **טָהֹרָה**. **הַחְזִירָה**, **טָמָאָה**. **לְעוֹלָם**
הַשְׁלַׁכְתָּה **מִטְהָרָתָה**, **וְחַזְרָתָה** **מִטְמָאָתָה**, **חוֹזָן** **מִשְׁלָל** **אַרְגָּמָן** **וּשְׁלַׁ**
זְהֹרִית **טוֹבָה**. **רַبִּי אַלְיעָזָר** **אֹמֵר**, **אָף** **מַטְלִית** **חֲדָשָׁה** **כִּיּוֹצָא** **בָּהָן**.
רַבִּי שְׁמַעַן **אֹמֵר**, **כֹּלּוֹ** **טָהֹרִין**, **לֹא** **הִזְכְּרוּ** **אֶלָּא** **מִפְנֵי** **הַשְׁבָּת** **אַבְדָּה**: